

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святитель Симон, Інок
Києво-Печерської Лаври,
Єпископ Суздальський і
Володимирський**

**Our Holy Father Simon, Monk
of the Kyivan Caves Lavra,
Bishop of Suzdal' and
Volodymyr**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Якщо ти, не послухавши мене, захочеш власті, і станеш Єпископом чи Ігуменом, то підпадеш прокляттю а не благословенню.»

На 23-го травня за григоріанським календарем (це – 10-го травня за юліанським – і в цьому 2010 р, співпадає з П'ятидесятницею), ми святкуємо пам'ять ще одного Подвижник (Аскета) ранньої Київської Церкви. Це – Св. Симон, Монах Києво-Печерської Лаври, що став першим Єпископом ново-створеної Єпархії Володимирської (на річці Клязьма) і Суздальської.

Симон народився приблизно в р. 1166 і став Ченцем у Києво-Печерській Лаврі, з якою він завжди остався глибоко зв'язаним. У 1206 р. його призначили на Ігумена Монастиря Різдва Пресвятої Богородиці в новому місті Володимирі-на-Клязьмі (засноване менш чим сто років перед тим – у 1108, взявши ім'я від Великого Князя Київського, Володимира Мономаха).

У 1215 р. він прийняв директиву Великого Князя Володимирського, Юрія II Всеволодовича, який бажав створити нову Єпархію – Володимирську, Суздальську, Юр'ївську і Таруську – щоб землі, якими він володів були незалежними від Єпископа Ростовського, і став першим її Єпископом. Коли

"If you, disobeying me, come to desire power, and make yourself a Bishop or an Abbot, then you shall come under a curse and not a blessing."

On May 23 on the Gregorian Calendar (which is May 10 on the Julian – this year, 2010, it coincides with Pentecost) we celebrate the memory of another "Podvyzhnyk" (Ascetic) of the early Kyivan Church. It is St. Simon, a Monk of the Kyivan Caves Lavra who became first Bishop of the newly-created diocese of Volodymyr (on the Klyaz'ma River) and Suzdal'.

Simon was born approximately in the year 1166 and became a Monk in the Kyivan Caves Lavra to which he was always profoundly attached. In 1206 he was made Abbot of the Nativity of the Theotokos Monastery in the new city of Volodymyr-on-the-Klyaz'ma (which was founded less than a century before – in 1108, taking its name from the Great Knyaz' of Kyiv, Volodymyr Monomakh).

In 1215, he accepted the directive of the Great Knyaz' of Volodymyr, George II Vsevolodovych, who wished to form a new Eparchy – of Volodymyr, Suzdal', Yuryev and Tarus – so that the lands he ruled might be independent of the Bishop of Rostov, and became its first Bishop. When George's elder brother Constantine drove George

Юрія старший брат, Костянтин, вигнав Юрія з Володимира, Св. Симон супроводжав його в його втечі до рідного йому міста Радивілова на Волині.

Костянтин скоро пом'якшав і Симон повернувся з Юрієм до Володимира знову обняти свої Архіпастирські обов'язки. Великий Князь так глибоко поважав свого Єпископа, що він був готовий відкрити ще одну Єпархію для його брата-Ченця й друга, Полікарпа з Лаври. Та сам Св. Симон відговорив його, вбачаючи, що Полікарпа бажання Єпископського Престолу принесе духовної шкоди а не користі для його приятеля. Його сердечний лист до свого брата-Монаха став вступом до *Патерики Києво-Печерської Лаври*.

Слова Св. Симона до його друга звучать різко: «Якщо ти, не послухавши мене, захочеш власті, і станеш Єпископом чи Ігуменом, то підпадеш прокляття а не благословенню». Та добре нам пригадати тут заувагу Царя Соломона: «Побої коханого вірність показують, а в ненависника поцілунки численні» (Притчі 27:6). Симон турбувався справжнім добробутом Полікарпа радше чим його мирським статусом. Є багато спокус, а не тільки великий потенціал на добро, у владі наданій духовним провідникам.

Св. Симон продовжує подавати корисні приклади, оповідаючи про життя Ченців Лаври, щоб збуджувати спрагу на смирення і святість особистого життя у свого друга – та в усіх, які читають *Патерик*. Він повторює перевагу простого життя Ченця над складним життям Єпископа – та це той шлях, по якому він сам мусів іти в послуху до Господа і Його Церкви.

Відповідає змагання Симона досягнути смирення те, що він відмовлявся прийняти почесність схими – найвищої нагороди чернечої – аж до навечір'я (9/22 травня 1226 р.) його упокоєння в Господі в день, коли ми його поминаємо. Є матеріал до осмислення в тому, що не зовсім ясно те, де саме спочивають його Мощі. Переважно поминають його поміж Отцями, яких Мощі спочивають у Ближніх (Антонієвих) Печерах Києво-Печерської Лаври. Та [Київська Енциклопедія](#) на Інтернеті зауважує, що той Симон, якого Мощі спочивають у цих Печерах – давніший Угодник, який був Єпископом Ростовським а той Симон, якого поминаємо 10/23 травня був похоронений в Успенському Соборі в Володимирі-на-Клязьмі

Нехай же Симон, Інок Києво-Печерської Лаври і перший Єпископ Володимирський і Суздальський (гравюру якого з 17-го віку ми подаємо) подасть нам натхнення своїми Молитвами та прикладом жити старанним і смиренным життям у Господі. Амінь.

from Volodymyr, St. Simon accompanied him in his flight to his native town of Radivilov in Volyn'.

Constantine soon relented and Simon returned with George to Volodymyr to resume his archpastoral duties. So profoundly did the Great Knyaz' respect his Bishop that he was prepared to set up another Eparchy for his fellow-Monk and friend, Polikarp of the Lavra. It was St. Simon himself who dissuaded him, perceiving that Polikarp's desire for the Episcopal throne would be spiritually harmful rather than beneficial to his friend. His heartfelt letter to his brother-Monk formed the beginning of the *Patericon of the Kyivan Caves Monastery*.

St. Simon's words to his friend seem harsh: "If you, disobeying me, come to desire power, and make yourself a Bishop or an Abbot, then you shall come under a curse and not a blessing." However, we do well to recall King Solomon's observation: "Faithful are the wounds of a friend, but the kisses of an enemy are deceitful" (Proverbs 27:6). Simon's concern was for Polikarp's true welfare rather than his worldly status. There is a great temptation as well as great potential for good in the power accorded to spiritual leaders.

St. Simon continues to provide helpful examples relating stories from the lives of the Monks of the Lavra so as to stimulate a thirst for humility and holiness of life in his friend – and in all who read the *Patericon*. He repeats his own preference for the simple life of a Monk rather than the complex life of a Bishop – which is the path he himself must walk in obedience to the Lord and His Church.

It is in keeping with Simon's striving for humility that he did not accept the dignity of the schema – the highest award for a Monk – until the eve (May 9/22, 1226) before his repose in the Lord on the day we commemorate him. There is food for thought in the fact that the resting place of his Relics is not entirely clear. It is common to commemorate him among the Fathers whose Relics repose in the Near Caves of St. Anthony in the Kyivan Caves Lavra. Yet the [Kyivan on-line Encyclopedia](#) notes that the Simon whose Relics are in these Caves is an earlier Saint who was Bishop of Rostov, and that the St. Simon whom we commemorate on May 10/23 was interred in the Dormition Cathedral in Volodymyr-on-Klyaz'ma

May St. Simon, Monk of the Kyivan Caves Lavra, and first Bishop of Volodymyr and Suzdal', a 17th century engraving of whom we present, inspire us by his prayers and example to live diligent and humble lives in the Lord. Amen.